

Banen skal føres, har, idet der jo ikke der findes Baner, og Egnen i ikke ringe Grad kunde blive ophjulpen, ved at Banen føres derigennem. Der er saa meget mere Grund netop for Staten til at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, som Staten er stærkt interesseret i de paagældende Egne gennem de store Statsplantager, her findes. Endelig maa det heller ikke glemmes, at en Bane fra Silkeborg til Bramminge jo bliver Stambane for adskillige andre mindre Baner i det sydlige Jylland og blandt andet ogsaa faar Betydning for de private Baner paa Østkysten, som det er projekteret at føre ud til denne Stambane.

Alt i alt mener jeg altsaa, at der er saa mange gode og saglige Grunde, der tale for, at denne Ombytning med Hensyn til Anlægene finder Sted, saa jeg vil haabe, at naar Sagen kommer tilbage fra Udvalget til Tinget her, der saa maa komme Flertal for Forslaget. Jeg beklager, at den højtærede Minister synes at være noget uvillig stemt overfor denne Ombytning, men jeg vil dog haabe, at for saa vidt der i Udvalget kan blive Flertal derfor, den højtærede Minister da vil overvinde sin Modstand og gaa med til at faa denne retfærdige Ombytning gennemført.

Angaaende selve Retningslinien vilde jeg gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister, der i Mødet den 2. Februar udtalte følgende: „Med Hensyn til Jernbanen fra Funder over Grindsted til Bramminge, mindes jeg ikke nogen anden Indvending — bortset fra det rene Etikettehensyn, som det ærede Medlem for Silkeborg (Jacob Christensen) anførte, at den burde hedde Silkeborg—Grindsted—Bramminge — end det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhmes) Udtalelse om, at den burde føres til Esbjerg og ikke til Bramminge.“ Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, udtalte, at der, hvad Retningslinien angaar, har været stærke Ønsker oppe saavel i Silkeborg, men navnlig i Them Kommune om at faa direkte Udgangspunkt fra Silkeborg gennem Them Kommune og videre Syd paa til Høllund. Jeg udtalte endvidere, at naar jeg ikke stærkt fremhævede dette Krav, var det, fordi jeg underhaanden var blevet underrettet om, at naar Kommissionen ikke havde stillet et saadant Forslag, skyldtes det i særlig Grad de vanskelige Terrainforhold, som fandtes i Them. Jeg vil nu gerne tillade mig at forespørge den højtærede Minister, om det i overvejende

Grad er disse Terrainvanskeligheder, der have bidraget til, at dette direkte Udgangspunkt fra Silkeborg er fraveget i det foreliggende Forslag, og at man i Stedet for har foreslaaet Banen ført om ad Funder og videre i sydvestlig Retning. Jeg skal nemlig oplyse om, at man i Them Kommune fremdeles nærer et brændende Ønske om at faa Banen ført igennem Kommunen. Den Retningslinie, som foreslaas for Banen i det foreliggende Forslag, vil nemlig ikke i mindste Maade komme Them Kommune til gode, og da der vel er nogen Sandsynlighed for, at Kommunen alligevel skal yde Bidrag til dette Baneanlæg, vil dette i saa Tilfælde nærmest være at regne som et direkte Tab for Kommunen. Det er jo allerede antydet, at den Holdeplads nærmest Silkeborg, der foreslaas, nemlig Hjorthøj, har en Beliggenhed, der ikke særlig animerer til netop at vælge dette Sted til Holdeplads, idet der for det første ingen Beboelse er i Nærheden, og for det andet er mager Jord, saa der heller ikke kan ventes at komme nogen Beboelse. Hvis Banen derimod kunde føres direkte fra Silkeborg op gennem Them Kommune, vilde det være at tage et berettiget Hensyn til Beboerne i denne Kommune. Jeg tror endvidere at turde sige, at den Del af Banestrækningen, som falder nærmest ind til Silkeborg, vil blive meget mere rentabel i Drift, for saa vidt man vælger denne Retningslinie i Stedet for at vælge Retningslinien om ad Funder. Jeg vil derfor gerne tillade mig at forespørge Trafikministeren, om det ikke var muligt, at man kunde faa denne Retningslinie direkte i sydlig Retning ud fra Silkeborg. Jeg tror at turde sige, at hvis det var muligt, vilde man fra Them Kommune være villig til at strække sig noget videre med Tilskuddet, da det saa kunde paavises, at Kommunen vilde faa større Fordel af dette Baneanlæg, medens Kommunen vilde blive aldeles uberørt eller nærmest faa Tab af det, hvis den Retningslinie fastholdes, som er foreslaaet i dette Forslag. Jeg vil, som sagt, gerne henstille til den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt at faa en Forandring paa dette Omraade, og det vilde i særlig Grad interessere Them Kommunes Beboere at høre en Udtalelse i den Retning; de mene sikkert, at hvis der var mindste Haab om, at noget saadant kunde ske, ville de anstrenge sig for at faa godtgjort, at de Terrainvanskeligheder, som man regner med, ikke ere saa uovervindelige, som man fra Statsbanernes Side synes at være gaaet ud fra.